

Oculi
Jer20,7-12
23.3.2025

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Pána našeho Ježíše Krista.

Introit:

Kéž je konec zlobě svévolníků.

Dej, ať spravedlivý stojí pevně, Bože spravedlivý, jenž zkoumáš srdce a ledví!
Štítem je mi Bůh, on zachraňuje ty, kdo mají přímé srdce.

Píseň: 523

Čtení: Fil2,1-11

Píseň: 521

Kázání: Jer20,7-12

Je zřejmé, po přečtení našeho oddílu, že je pisatel v nepohodě. Pravděpodobně trpí v nějakém sevření. Co se stalo, že svědek Jeremjáš takto mluví?

Abychom pronikli do existencionalní tísně Jeremjáše, musíme si povědět, co předcházelo tomuto nářku.

Bůh se dotknul Jeremjášových úst, aby Jeremjáš oznamoval rozhodnutí Pána Boha, aby Jeremjáš vydal svědectví o Hospodinovi. Jeremjášův úkol je nelehký: má rozvracet a podvracet, ničit a bořit, stavět a sázet. Nelehký úkol. Kdo z nás by úmyslně tyto věci dělal? Možná stavět a sázet, pro to bychom se nechali od Pána Boha naverbovat, ale rozvracet a podvracet, bořit a ničit, to nechť po nás nikdo nechce. Jsme přeci lidé, kteří chtějí se všemi vyjít v dobrém.

Rozvracet a podvracet, ničit a bořit, možná tak u sousedů, ale ve vlastní rodině, v Judském království? Rozvracet a podvracet, ničit a bořit, ve světě, v církvi?

Každý rozumný ví, že aby se mohlo stavět nebo sázet, musí nejprve proběhnout proces, kdy prostor, kde se má stavět nebo sázet, musí být na takovou činnost připraven. Možná, že to zaznamenaná jistě zničení stavu, který předcházela.

A tak Jeremjáš se namáhá, seč může, aby lidé uvěřili, že neboří a nerozvrací, nezpochybňuje a nevíklá jen ze svého rozmaru. Nicméně to se nenosí. Nenosit se to tenkrát, ale nenosit se to ani dnes.

Bezprostředně před tímto Jeremjášovým nářkem je Jeremjášova marginalizace, bití, trýznění ze strany kněze Pašchúra. Tedy opět trýzeň z vlastních řad.

Není divu, že Jeremjáš zoufá. Není divu, že lituje svého přitakání k Božímu naverbování. *Přemlouvals mě, Hospodin, a dal jsem se přemluvit. Zdolal jsi mě a přemohl.*

Cožpak do služby Hospodina, Krista, se nikomu nechce? Cožpak Hospodin, Kristus nás musí takto nahánět, abychom nakonec podlehli jeho přemlouvání a nakonec litovali? Nevím, ale osobně v kůži Jeremjáše, ale i Krista, bych nechtěla být. To opravdu jeho služba tak bolí?

Podle slov Jeremjáše, podle posledních slov Ježíše z Nazaretu asi ano. Svědectví o lidské hříšnosti se nenosilo tenkrát a nenosí se ani dnes. Přesto Slova z kříže zní přes staletí i k nám.

Řekl jsem: „Nebudu je připomínat (slova Hospodinova), už nebudu v jeho jménu mluvit“, avšak je v mém srdci jako hořící oheň, je uzavřeno v mých kostech. Jako by si Jeremjáš nemohl pomoci. Jako by musel mluvit. Jako by slovo, které má říct, pálilo v jeho útrokách, jako by pálilo jeho samotného. Jako by jej šířalo zevnitř. Tak mocně působí slova Boží. Tak mocně v nás vřou a kvasí slova Ježíše Krista. Tak mocně nás popohánějí k činnosti pro Boží království.

Jeremjáš je unaven. Dalo by se říct, že je v těžké depresi, ve sklíčenosti. Chce a nechce sloužit Hospodinu. Cítí se opuštěn od všech lidí. Ale...

Ale Hospodin jest se mnou jakožto rek udatný, protož ti, kteříž mne stíhají, zurázejí se, a neodolají. Možná, že by Jeremjáš a všichni služebníci Boží skončili sebevraždou. Možná, že by nakonec podlehli presu a tísní pronásledovatelů. *„Ale Hospodin je se mnou jakožto rek udatný“* do ticha zoufalství volá Jeremjáš, volá i Ježíš. Ano, „Bůh se mnou je“ je jistotou těch, kteří se plně položili do soudu spravedlivého Boha.

Jeremjáš, Ježíš, ale i všichni, kteří v Pána Boha doufají, nejsou přesvědčeni o své pravdě. Jsou přesvědčeni o moci toho, který přes naši nedokonalost, chatrnost, přes všechnu naši slabost s námi je, podpírá nás, neopouští nás.

Pro Jeremjáše je těžké nést svůj úděl služebníka Boha, Hospodina nebe i země. Pro Ježíše je těžké nést úděl toho, jenž navzdory bolesti a opuštěnosti se drží tenounké nitky víry v toho, který má moc postavit se nad prachem našich unavených těl.

Pane, prosíme, je doba postu, doba, kdy si uvědomujeme svoji vydanost, svoje selhání, svůj strach z utrpení. Prosíme, posiluj, nás, ve chvílích zkoušek, pochybností, bolesti i zármutku.

Amen.

Poslání:

Kdo zvítězí, bude oděn bělostným rouchem a jeho jméno nevymažu z knihy života,
nýbrž přiznám se k němu před svým Otcem a před jeho anděly.

Požehnání:

Tomu pak, který má moc uchránit vás před pádem a postavit neposkvrněné
a v radosti před tvář své slávy, jedinému Bohu,
který nás spasil skrze Ježíše Krista, našeho Pána,
buď sláva, velebnost, vláda i moc přede vším časem i nyní i po všechny věky.
Amen.

Píseň: 406